

Formandsberetning – Agapes generalforsamling den 13. november 2021.

Jeg læste for nylig, at flertallet af borgere i den vestlige verden – i den rigeste del af verden – er vrede og kræver forandringer, store forandringer i deres liv. Vreden og kravene er blevet stærkere på grund af coronapandemien og den voksende økonomiske usikkerhed (KD 29/10).

Jeg har tænkt en del på, hvad coronapandemien har gjort ved os, og hvordan vi reagerer på det. Hvilke forestillinger har vi om vores liv og vores verden? Er verden et sted, hvor vi kan læne os tilbage og stille krav, hvis ikke vi konstant får lykke og alt mulig godt. Er verden et sted for vrede og krav, når vore ønsker ikke bliver opfyldt.

Eller er vor verden på mange måder kørt af sporet – en skrøbelig verden, hvor så meget godt til tider bliver blandet op med så meget ondt og ødelæggende. Ja, sådan tror jeg, at det er.

Og håbet for verden er ikke vrede og krav.

Jeg tror på, at håbet for os og vor verden er, at Gud har mødt os i Jesus og samlet et folk til at tro ham og følge ham. Ikke på en luksusrejse i en luksusverden, men snarere som vi hører om det i GT: En ørkenvandring. En ørkenvandring, hvor den eneste mulighed for at overleve er at leve Gud nær og stadig modtage, hvad han giver. En rejse, hvor opgaven ikke er at kræve, men at tage imod, hvad Gud har til os, leve af det og tjene hinanden med det.

Nu er det let at blive utilfreds med en ørkenvandring, særligt hvis man drømmer om en luksusrejse eller bare drømmer om stadige oaser. Noget af det mest tankevækkende for mig er, at på den rejse, som vi kan læse om i GT, siger Gud til sit folk, at det er i ørkenen, det vigtige sker. Det er i ørkenen, det viser sig, hvad vi tror på. Om vi blot er optaget af at stille krav, eller om vi har tillid til Gud og bruger de muligheder, vi har for at tjene ham.

For mange af os – og også for Agapes arbejde – har coronatiden føltes som en ørkenvandring. Men ikke blot coronatiden er i det lys en ørkenvandring. Det er hele vort kristenliv. Om coronatiden har jeg så tænkt, at den har været, ligesom når israelitterne på ørkenvandringen fik besked fra Gud om at bryde op og drage ud på en besværlig rejse mod et nyt sted at slå lejr. Det er en etape tættere på det forjættede land. Det land, som troens drømme og håb rækker frem imod. Men det er også besværligt, når alle skal flytte på en gang. Mange af de daglige rutiner er ikke mulige, og det nye sted, man slår lejr, er et sted med nye begrænsninger – men også med nye muligheder! Det sidste er vigtigt at huske.

I Agape ønsker vi at minde os selv og hinanden om, at vi er sat til at tro på Gud og tjene ham, uanset hvordan vilkårene er. Vi er kaldet til at bevare tilliden til ham og lydigheden mod ham og se muligheder, selv om rejsen ikke former sig som en luksusrejse.

Tro og tjeneste er nøgleord, som vi ønsker at fastholde og ønsker at inspirere til. Agape betyder jo kærlighed, Guds kærlighed, som vi har mødt den i Jesus. En kærlighed, der tjener og ofrer sig. En kærlighed, der ikke er optaget af at kræve gode arbejdsvilkår, men som tjener, fordi der er behov for det. Den kærlighed har vi mødt det ene sted, hvor den virkelig findes: I Jesus. Troen på ham er vor dybeste glæde og drivkraft.

Og vi har i den grad brug for denne drivkraft, for også vi er det sidste år blevet udfordret.

Coronaen har givet os udfordringer. Som så meget andet er også Agapes arbejde på mange måder blevet bremset. Vi har ikke kunnet gøre alt det, vi gerne ville. Det har også ramt Agapes økonomi temmelig hårdt: Vi har haft en manglende indtjening på ca. 300.000 kroner.

Vi har valgt ikke at lukke alt ned. Vi kunne have lukket mere ned, end vi har gjort – og så måske fået del i hjælperpakker. Men vi har valgt at forsøge at være til stede – trods alt. Forsøgt at være der for dem, der også i denne tid havde brug for Agapes arbejde. Agapes medarbejdere har arbejdet hårdt og dygtigt og kreativt for at finde veje at nå ud med Agapes tilbud. Stor tak for det.

Men tilbage står alligevel, at det har tæret på økonomien. Vi har haft lidt at trække på, men vi har også meget brug for, at Agapes venner vil bære os og hjælpe os videre frem. Også med økonomi.

Jeg oplever, at alle gør, hvad de kan for at bruge vore økonomiske midler mest mulig ansvarligt. Vi drøfter løbende i bestyrelsen, hvordan vi kan styrke Agapes økonomi. Vi taler ofte om, at Agape både er en forening og en forretning. Vi ønsker at udvikle begge sider af Agape. I de næste par år vil vi have fokus på at styrke og udvikle de forretningsmuligheder, vi har. Vi gør allerede en del med fundraising, og der bliver også mulighed for, at virksomheder kan sponsorere og reklamere på Agapes hjemmeside og i bladet. Vi prøver at gøre det bedst muligt, men er også helt afhængige af, at vi har venner, der ønsker Agapes arbejde og vil bære det.

En af de ting, vore medarbejdere har arbejdet med, er Agapes nye hjemmeside. Der havde længe været brug for en opdatering, og det er en virkelig flot hjemmeside, der er blevet lavet. Godt arbejde! Og det er ikke blot en flot hjemmeside, men en hjemmeside, der bliver besøgt og brugt meget. Så det giver god mening, at vi har den.

I august begyndte teolog og sjælesørger Dan Månsson i Agape som projektleder med det formål at udvikle sjælesorg i Danmark. Vi har fået fondsmidler til en del af denne ansættelse. Dan er godt i gang og har kontakt med mange. Vi tror, at det kan være med til at gøre Agape til et stærkt resourcecenter for sjælesorg.

En del af det er, at vi også har fået gode kontakter til Modum Bad i Norge, hvor landsleder Annette Bech Vad har taget sin

pastoralkliniske sjælesorgsuddannelse og også fået mange gode kontakter.

Den 11. september kunne PsykTro-arbejdet – med et års forsinkelse – fejre 10 års jubilæum. Mange af de frivillige var samlet til jubilæumsfejring i Vejle missionshus, og jeg nåede selv at mærke lidt af den glæde og varme og begejstring, som det arbejde er præget af. Det er et godt og vigtigt arbejde i Agape. Tillykke med jubilæet, og tak til alle jer, der bærer det arbejde.

Endelig vil jeg kort nævne, at vi senere ved generalforsamlingen har fremlagt forslag til vedtægtsændring. Bestyrelsen foreslår og ønsker en ændring, der handler om, at bestyrelsen ikke vælges for tre år, men for to år. Der er meget godt at sige om det, at en bestyrelse vælges for tre år, men vores vurdering er, at det også giver udfordringer, og at det vil være lettere at få kandidater til bestyrelsen, hvis valget er for to år. Jeg vil meget anbefale, at generalforsamlingen stemmer for ændringsforslaget.

Til sidst vil jeg sige tak til Agapes landsleder Annette Bech Vad – og til alle medarbejdere for jeres store arbejde for Agape. Tak for den omhu og ihærdighed, I lægger for dagen. Vi mærker, at I brænder for arbejdet. Tak også til alle frivillige. I er rigtig mange – omkring 185 i Agapes mange arbejdsgrøner. Uden jer nåede Agapes arbejde ikke nær så langt ud. Også tak til bestyrelsen for et godt samarbejde. Jeg glæder mig over, at vi har en bestyrelse, som har mange forskellige kompetencer. Tak fordi I er der. Tak for den måde, I hver især bidrager på. Det er en god bestyrelse at være formand for. Og jeg glæder mig over, at alle, der er på valg, har sagt ja til at genopstille. (Men de vil være glade for det, hvis I stemmer for vedtægtsændringen.)

Sidst, men ikke mindst: Tak til Gud for hjælp og vejledning og velsignelse. Vi ønsker at være, hvor han vil have os. Tak.